

Sygn. akt V CSK 69/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku A. K.
przy uczestnictwie P. Spółki z o.o. w W.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z dnia 26 sierpnia 2015 r., sygn. akt II Ca 417/15,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Okręgowego w Bielsku Białej z dnia 26 sierpnia 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest

dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (zob. post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Chodzi o takie zagadnienie prawne, którego wyjaśnienie usunie istniejące wątpliwości i pozwoli przyjąć odpowiednią wykładnię określonych przepisów prawa.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać sformułowanemu przez skarżącą zagadnieniu prawnemu, rozstrzygniętemu przez Sąd Najwyższy, w sposób usuwający wątpliwości co do wykładani wskazanych w skardze kasacyjnej przepisów prawa, uchwałą z dnia 11 grudnia 2015 r., III CZP 88/15 (dotychczas nie publ.).

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem apelacyjnym, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.